వారధి

"క్లిక్... క్లిక్... క్లిక్" చదివి పుస్తకం పక్కన పడేసింది సుజాత. ఆమె కళ్ళ ముందు యమునే కదుల్తున్నాది. ఆ పుస్తకంలో యమునలా ఆ సాహసం. 'నిజం' పరిశోధిం చడంలో సమయస్ఫూర్తి, నేర్పు ఎంతమంది ఆడపిల్లలకి వుంది?

ఎవరిదాకానో ఎందుకు? తను... తను మాత్రం ఏం చేయగల్గుతోంది? భర్త చెప్పిన మాటల్ని నమ్మడం తప్ప. నిజమేమిటో పరిశోధించి తెల్సుకుందికి ప్రయత్నిం చిందా ఏనాడైనా?

భారంగా నిట్టూర్చింది సుజాత.

పెద్ద లైటు ఆర్పేసి బెడ్ లైటు వేసి పరుపు మీద వాలింది. కళ్ళు మూతలు పడ్డా మనసు మూతపడలేదు. ఆలోచనలు కందిరీగల్లా మనసు చుట్టూ తిరుగుతూనే వున్నాయి.

★ ★ ★

తను అట్టే అందంగా వుండదు. నల్లగా, సన్నగా వుంటుంది. కాని అదృష్టం కొద్దీ తనకి జయరాం లాంటి అందమైన భర్త దొరికేడు. అస్సలు జయరాం పర్సనాలిటీ, ఆ హుందాతనం, కొంటెచూపు, బొద్దు మీసాలు, మోటు పెదవులు విశాలమైన ఛాతీ.. ఏ డ్రస్సు వేసుకున్నా ఇట్టే అమరుతుంది! తను నవ్వుతూ, అందర్నీ నవ్వించే స్వభావం అతనిది. ఎంతమందిలో వున్నా ఒక ప్రత్యేకత వుంటుంది. రోడ్డుమీద వెళ్తుంటే ఆడపిల్లలు ఒకటికి రెండుసార్లు ఆయనవైపే చూస్తారు! అలాటి అందం ఆయనది! అందానికి జతగా చిలిపితనం, కొంటెతనం కూడా కల్సేయి. ఆయనంటే ఒక డివైన్ వర్షిప్ సుజాతకి. కళ్లప్పగించి అలా చూస్తూండిపోతుంది ఎంతసేపైనా.

"ఏమిటోయ్ అలా చూస్తున్నావు. దిష్టి పెట్టేస్తావా?"

"పొండి! మీకు నేను దిష్టిపెట్తే నాకే నష్టం!"

"ఓహ్ అదా అమ్మగారి బాధ! చూసుకో. ఎంతసేపైనా చూసుకో! నాకు దిష్టి గిష్టిలాంటివి తగలవు"

"అదిసరేగాని, తమరు యింత ఛక్ ఛక్ లాడిపోతుంటారు కదా, మరి తమకి పెళ్ళి... అదే మన పెళ్ళి కాక ముందు... ఎవరైనా మిమ్మల్ని ప్రేమించడం లాంటివి జరగలేదా? ఏ అమ్మాయి మీ మీద పడిపోయి "నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోకపోతే నేను తక్షణం ప్రాణాలు వదిలేస్తాను" అన్లేదా? ఏవండీ. నిజంగా 'నిజం' చెప్పండి ప్లీజ్."

"సుజా! ఏం నీకేమైనా వేళాకోళంగా వుందా? మనకలాంటి ప్రేమలు - దోమలు :పడవు. బుద్ధిగా పెద్దవాళ్ళు చెప్పినట్టు నడుచుకోవడం వాళ్ళు ఏ అమ్మాయిని చేసుకోమంటే ఆ అమ్మాయిని చేసేకోవడం. హాయిగా పెళ్ళాంతో..."

కొంటెగా చూస్తుంటే సుజాత కళ్ళు సిగ్గుతో కిందికి వాలిపోయేయి.

"అది కాదండీ. పెళ్ళి కాకముందు మీకు ఎలాంటి కోరికలు కలగలేదా? ఏ అమ్మాయినైనా

చూసి మనసు చలించడం లాంటివి జరగలేదా? అస్సలు మీకు 'ప్రేమ' అన్నది అనుభవంలోకి రాలేదా? చెప్పండి. తమరు మతిమరుపు మహాశయులని తెల్సుకాని ఏదో కాస్త జ్ఞాపకం చేసుకుని చెప్పండి. ఇలాంటి నవమన్మథుడ్ని ప్రేమించ కుండా ఏ అమ్మాయి వదిలేస్తుంది. నాకు నమ్మకం చాలడం లేదు'' అతని ఛాతీ మీద దట్టమైన వెంట్రుకల్ని చేత్తో రాస్తూ దగ్గరగా జరిగి అంది సుజాత.

ఒక్క నిముషం పాటు కళ్ళు మూసుకున్నాడు జయరాం.

"అవునుసుమా! నువ్వు 'ప్రేమ' అంటే నాకో విషయం జ్ఞాపకం వస్తోంది.'' అతని పెదవుల మీద చిన్న చిరునవ్వు మెదిలింది. కళ్ళల్లో మెరుపు!

అతన్నల్లా చూస్తుంటే సుజాతలో ఏదో అనుమానంతో పాటు చెప్పలేనంత ఆత్రుత కూడా కలిగింది. అదేమిటో వినెయ్యాలనే తొందరపాటు ఆమెలో అధికం కాసాగింది.

"అదేనోయ్ నా స్నేహితుడి ప్రేమ వ్యవహారం... వాడిదొక తమాషా అయిన ప్రేమ వ్యవహారం అనుకో.''

"ఏమిటండీ అది?''

జయరాం చెప్పడం మొదలెట్టేడు -

"నా స్నేహితుడు సారథి నీకు బాగా తెల్సుకదా! వాడూ, నేనూ కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో మా క్లాసులో ఒకమ్మాయి వుండేది. తెల్లగా, బొద్దుగా ముద్దబంతిపువ్వులా వుండేది. ఆ అమ్మాయి పేరు రేవతి. రోజూ చక్కటి పరికిణీలు, పువ్వుల పరికిణీలు, మంచి మంచి వోణీలు వేసుకొచ్చేది. సీతాకోక చిలకలా వున్న ఆ అమ్మాయి వెనకే అబ్బాయిలందరూ పడేవారు. ఎలాగయిందో ఆ అమ్మాయికీ మనవాడికీ స్నేహం! ఇద్దరి మధ్యా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు నడిచేవి...''

ఊపిరి బిగపట్టి వింటున్నది సుజాత.

ఒకసారి ఆమె కళ్ళలోకి చూసి మళ్ళీ మొదలెట్టేడు -

"సారథి వుత్త పిరికి వెధవ. వాడికి ప్రేమించడానిక్కూడా భయమే. ఆ అమ్మాయంటే ఇష్టమే. కాని వాళ్ళ నాన్న గారంటే ఇంకా చాలాభయం. రేవతి సారథికి వుత్తరాలు స్వయంగా చేతికిస్తే ఎవరైనా చూసేసి వాళ్ళ నాన్నగారికి చెప్పేస్తే వాడి వీపు చిట్లిపోతుందని విపరీతంగా భయపడిపోయే వాడు. అందుకే వాళ్ళిద్దరూ నన్ను వారధిగా ఎంచు కున్నారు...''

"వారధా! అదేమిటి!''

"అబ్బ! వారధి - అంటే ఏమిటోకూడా తెలీదు. ఈ ఒడ్డు నుంచి ఆ వొడ్డుకి దారి చూపించే బ్రిడ్జిని వారధి అంటారు. అలాగ, రేవతి సారథికి వుత్తరం రాసి నా చేతికిచ్చేది. దానికి జవాబు సారథిరాసి తిరిగి నా చేతికిచ్చేవాడు. వాడి వుత్తరం ఆ అమ్మాయికి ఆ అమ్మాయి వుత్తరం వీడికి అందించడం అన్నమాట. అలా సాగేది వాళ్ళిద్దరి మధ్య ప్రేమ వ్యవహారం...''

"అయితే వాళ్ళిద్దరికి పెళ్ళయిందా? మీ సారథి పెళ్ళాం పేరు రేవతి కాదను కుంటానే.'' ఏదో ఆలోచిస్తూ అంది సుజాత.

"తొందరపడకోయ్. పూర్తిగా చెప్పనీ. నాకు ఆ రేవతి యింట్లో వాళ్ళంతా బాగా తెల్సు. వాళ్ళూ, మేమూ ఫామిలీ ఫ్రెండ్స్. అంచేత నేను వాళ్ళింటికి వెళ్ళేవాడ్ని. ఒక్కడ్నే కాదు సారథిని వెంటబెట్టుకుని. డాబా మీదకు చేరగానే నన్నొదిలేసి సారథి, రేవతి కబుర్లలో పడిపోయేవారు. వాళ్ళనలా కొంతసేపు కబుర్లు చెప్పుకోనిచ్చి చిన్నగా దగ్గేవాడ్ని. 'ఇహ పదరా నాయనా, వాళ్ళ నాన్నగారు వచ్చేరంటే బాగుండదు' అన్నట్టుగా.

"వాడు పాపం లేచి వచ్చేసేవాడు. ఇలా మరి కొన్నాళ్ళు సాగింది. తర్వాత ఎలా తెల్సిపోయిందో రేవతి నాన్నగార్కి ఈ విషయం తెల్సిపోయింది. అగ్గిమీద గుగ్గిలంలా మండిపడి ఆ వూర్నించి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించేసుకున్నారు. వాళ్ళు రేపు వూర్నించి వెళ్ళిపోతారనగా ముందు రోజు రాత్రి నేనూ, వాడూ కల్సి రేవతిని చూద్దామని వాళ్ళ పెరటి వైపు నుంచి వాళ్ళింట్లోకి వెళ్ళాం. ఆ చీకట్లో రేవతి పెరట్లోకి వస్తుందేమోనని చాలా సేపు చూసేం. కాళ్ళకి గండు చీమలు కుట్టేస్తున్నా లక్ష్య పెట్టకుండా బాధకోర్చు కుంటూ అలాగే నించున్నాం. ఇంతలో వాళ్ళ ఆఖరి తమ్ముడు పెరట్లోకి వస్తూ కనిపించేడు. వాడ్ని మెల్లగా పిల్చి కాస్త మంచి మాటలు చెప్పి వాళ్ళక్కని ఎలాగైనా పిల్చుకురమ్మన్నాం. వాడు అలాగే చేసేడు. రేవతి ఏడుస్తోంది కాబోలు. కళ్ళువుబ్బి వున్నాయి. మమ్మల్ని చూసి గతుక్కుమంది.

"నిన్ను చూడకుండా వుండలేను. ఎలాగ రేవతీ- అన్నాడు సారథి.

"రేవతి కూడా అదే అంది. వాళ్ళిద్దరూ ఏడుస్తూంటే నా కళ్ళంట కూడా నీళ్లొచ్చేయి తుడుచుకున్నాను.

"మా నాన్న వీథి గదిలో వున్నారు. ఏ క్షణంలోనైనా పెరటివైపు రావచ్చు. చూస్తే పెద్ద గందరగోళం అవుతుంది. మీరిద్దరూ వెళ్ళిపోండి- అంది నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో.

"మేమిద్దరం బరువెక్కిన హృదయాలతో ఎలాగో బయటపడ్డాం."

సుజాతకి మనసు నెవరో పిండేస్తున్నట్టు అనిపించసాగింది. 'రేవతి ఎంత అదృష్టవంతురాలు! తన కోసం యింత మంది మగాళ్ళిల్లా తపించిపోతున్నారనే భావన ఆడదానికి ఎంత హాయి నిస్తుంది! తన కలాంటి అనుభూతి... ఒక్కటి. ఒక్కటి కూడా లేదే!... చేదు మింగుతున్నట్టు ముఖం పెట్టింది, సుజాత.

"నువ్వేమిటి అలా అయిపోయేవు? నీకూ బాధగానే వుంది కదూ. రేవతి అందం అలాంటిది! అస్సలు అంత అందమైన అమ్మాయిని వదిలిపెట్టి వెళ్ళాలంటే ఏ మగాడికి మనసొప్పుతుంది?!

"ధైర్యంగా లేచిపోదాం- అన్నాడు సారథి గొంతు పెగుల్చుకుని, కాని అది వాడి నాలుక చివర నుంచి వచ్చిన మాట కాదు అది. ఎందుకంటే వాడ్ని అలా చెప్పమన్నది నేను కనుక. అస్సలు వాడి కలాంటి లేచిపోవడాలంటే విపరీతమైన భయం. లోకం దృష్టిలో, సమాజం దృష్టిలో నేరస్థుడిగా కనబడడం వాడికిష్టం లేదు. రేవతీ అంతే. పరువూ, ప్రతిష్ఠ అంటూ కూర్చుంది. ఇహ వాళ్ళిద్దర్నీ కలపడం బ్రహ్మతరం కాదు. వాళ్ళు ఆ వూర్నించి వెళ్ళిపోయేరు. కాని సారథి రేవతిని చూడకుండా ఉండలేక పోయేవాడు. అన్నం తినడం మానేసి, గడ్డం పెంచేసి తాగుడులేని దేవదాసులా తయారయ్యేడు! పిరికివాడు ప్రేమకి అనర్హుడు. వాడికి ప్రేమేమిటి నా మొహం! ఇటు వాళ్ళ తండ్రితో

చెప్పుకోలేడు. అటు రేవతి తండ్రిని ధైర్యంగా అడగలేడు. అలాంటి పిరికి వెధవని ప్రేమించడం రేవతి తెలివి తక్కువతనం. ఉన్నట్టుండి ఒక రోజు సారథి "జయరాం! మనిద్దరం వాళ్ళవూరు వెళ్ళి ఒక్కసారి రేవతిని చూసొద్దాం రా" అన్నాడు.

"నాకు గుండెలో రాయిపడింది. ఉన్న వూళ్ళో కల్సుకుందికే బ్రహ్మ ప్రళయం అయిపోయేది. ఇహ పైవూరు వెళ్ళి వాళ్ళ యిల్లు ఎక్కడుందో కనుక్కుని వెళ్ళడం అంటే మాటలా! అదికాక మా యింట్లో వాళ్ళద్వారా రేవతికి పెళ్ళి నిశ్చయమైనట్టు తెల్సింది. కాని ఆ సంగతి వాడికి చెప్తే బెంగపెట్టుకుని జ్వరం తెచ్చుకుంటాడేమో ననిపించింది.

"పైకి ఏమీ మాట్లాడకపోయేసరికి వాడు మరింత బలవంతం చేసేడు వెళ్దాం రమ్మని. ఆఖరికి యిద్దరం బయల్దేరేం. వాళ్ళ యింటికి. వీధి కాంపౌండ్ గేటు వుండి రెండువైపులా కొబ్బరిచెట్లుంటాయని విన్నాను. ఆ ఆనవాలు పట్టుకుని యిద్దరం వెళ్ళేం. ఎలాగో రేవతిని చూసేం. తిరిగి రేవతి ఏడుపు! వాళ్ళిద్దరికీ ఏడుపు తప్ప మరేమీ చేతకాదేమో ననిపించింది.

"అలాంటప్పుడు అస్సలు వెళ్ళడం ఎందుకు? వీడికి బుద్ధిలేకపోతేసరి. అనుకున్నాను. విసుగ్గా అక్కడ్నుంచి వచ్చేశాం.

"తర్వాత రేవతికి పెళ్ళయిపోయింది!"

★ ★ ★

సుజాతకు ఎక్కడలేని నీరసం వచ్చేసింది. మనసులో శతకోటి భయాలు, అనంత కోటి సందేహాలు భయం, బాధ ఆమె మనసుని కుమ్మరిపురుగుల్లా దొలిచేస్తున్నాయి.

"అసలింతకీ ఆ రేవతిని ప్రేమించింది సారథా లేక మీరేనా?"

ఆశ్చర్యంగా చూసేడు జయరాం. సుజాత నీళ్ళు నిండిన కళ్ళకి జయరాం అస్పష్టంగా అగుపించేడు.

"అరె. సుజా! నీకు పిచ్చిపట్టినట్టుంది. నాకూ రేవతికీ మధ్య ఏమీలేదు. సారథి నిజంగానే ప్రేమించేడు. నేను కేవలం నిమిత్త మాత్రుడ్ని, వాళ్ళిద్దరి మధ్య వారధిని. నన్ను నమ్మకపోతే నేనేం చేసేది? ఆఁ, అన్నట్టు ఒక పని చేస్తే సరి. సారథి ఈసారి ఇక్కడికి వస్తే నీ ఎదురుగానే వాడ్ని అడిగేస్తాను. అప్పుడు 'నిజం' నీకు తెల్సిపోతుంది. సరేనా. ఏదీ ఇప్పుడు అమ్మాయిగారు నవ్వాలి. ఏదీ నవ్వు! నవ్వు మరి. 'నవ్వాలి'... అతని బలమైన చేతుల్తో ఆమెని దగ్గరగా హత్తుకుంటూ ప్రేమగా ఆమె జుత్తులోకి వేళ్ళు పోనిచ్చి అన్నాడు.

ఆమె మనసు కొంచెం తేలికపడింది. నిజమే అయివుంటుంది. తను అనవసరంగా లేనిపోనివి వూహించుకుంటోంది కాబోలు. కాని మనసు లోపలిపొరల్లో ఎక్కడో చిన్నగా గుచ్చుకుంటున్న భావన!

"అన్నట్లు సుజా! రేవతి ఈ పక్క వూళ్లోనే వుంది. మొన్నెప్పుడో నేనలా వెళ్ళి పోతూంటే కనిపించింది. రేవతి చిన్నసైజు రోడ్డురోలరుగా వుంది. పక్కన ఆమె భర్త కాబోలు సన్నగా ఈను పుల్లలా వున్నాడు. ఈ అయిదారేళ్ళల్లో ఆమెలో ఎంత మార్పు! జుత్తు పల్చబడిపోయింది. చిన్న ముడివేసుకుంది. మునుపటి అందమే లేదు."

"ఏ వూరు?"

ఆ వూరి పేరు చెప్పేడు జయరాం.

"మీరు మాట్లాడ లేదా?"

"లేదు".

★ ★ ★

అక్కడికి ఆ విషయం వదిలేసింది సుజాత. కాని అనుమానం పెనుభూతం అన్నట్టుగా సుజాత మనసులో అనుమాన బీజం నాటుకుంది. అది రోజు రోజుకీ మహావృక్షమైపోతోంది. తను సారథిని చూసింది. అందగాడు కాదు. జయరాం లాంటి అందమైన వాడ్ని వారధిగా వదిలేసి ఆ సారథిని ప్రేమిస్తుందా రేవతి? ఈయన మాటల్లో ఎంత నిజముంది? తను పదేపదే 'ప్రేమ' గురించి అడిగితే అతను తన గురించి చెప్పుకోవడం ఇష్టం లేక సారథి పేరు చెప్పేసి వుంటారు. అస్సలు సారథి ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడకుండా ముఖావంగా ఉండే రకం. ఒకమ్మాయి; అందులోనూ రేవతి లాంటి అందమైన అమ్మాయి, సారథి లాంటి ముద్దపప్పుని ప్రేమించిందంటే తనెందుకో నమ్మలేకపోతోంది. ఆ అమ్మాయి జయరాంనే ప్రేమించి వుంటుంది. అందుకే జయరాం చేతికి ప్రేమలేఖలు అందించింది. ఇంకెవరికో ప్రేమ లేఖ యిస్తే అది అతను చదివేస్తాడేమోననే అనుమానం రాదా ఆమెకి? నిజంగా రేవతి ప్రియుడు జయరామే. అందుకే ఆయన వాళ్ళింటికెళ్ళి డాబామీద గంటల తరబడి వుండేవారు. మధ్యలో సారథి పేరు చెప్తున్నారు తన సౌకర్యం కోసం. ఆమెని ప్రేమించేరు కాబట్టే పనికట్టుకుని ఆమె ఏ వూర్లో వుంటే ఆ వూరికి అష్ట-కష్టాలు పడి వెళ్లేరు...

తను మోసపోయింది. ఘోరంగా మోసపోయింది. అతని హృదయంలో స్థానం ఇదివరకే ఒకమ్మాయికిచ్చేసేరు. మరి తనకి ఆ హృదయంలో స్థానం లేదు. ఏదో పెద్ద వాళ్ళు పెళ్ళి చేసేరు కదాని కల్సి బ్రతకడం తప్పితే అనురాగం కరువై పోయిన తన బ్రతుకూ ఒక బ్రతుకేనా? ఆ రేవతి అందంగా వుంటుందని. ఒకటికి పదిసార్లు వల్లించేరు. ఎంత యిష్టం లేకపోతే అన్నిసార్లు ఆమె అందాన్ని పొగుడుతారు. భార్య ముందు మరొక స్త్రీ అందాన్ని పొగిడితే ఆమె మనోభావాలెలా వుంటాయని ఆలోచించరేం ఈ మగాళ్ళు! మనస్సుని రంపంతో కోస్తున్నట్టు వుంటుంది భరించలేని బాధ మనస్సంతా వ్యాపిస్తుంది. ఆ బాధని అర్థం చేసుకోలేని వాళ్ళు దాన్ని ముచ్చటగా "ఈర్ష్య" అనేస్తారు! కాని అనుభవంలోకి వస్తే గాని తెలియదు వాళ్ళకి!

ఈయన మనసుని ఆ అమ్మాయి దోచేసింది. ఇహ తనకేం మిగల్లేదు. అయ్యో, ఎంత పనైపోయింది. అతను ఎంతో ప్రేమగా చూసుకుంటున్నారు తనని. అయితే ఇదంతా నటనా! అయివుండొచ్చు. ఏముంది? ఎలాగా పెళ్ళయిపోయింది. ఇప్పుడింకా రేవతినే తల్చుకుంటూ కూర్చుంటే ఎలా కుదురుతుంది? ఎంతైనా ఇది నా భార్యే కదా అని అభిమానంగా చూడ్డానికి నిర్ణయించుకొని వుంటారు! అంతే. రేపెప్పుడో సారథి వస్తే తన ఎదుటే అడిగేస్తానన్నారు. కాని అదెలా సాధ్యం అవుతుంది? ఎంతటి కాలకూట విషాన్నైనా తనలోనే యిముడ్చుకుని పైకి నవ్వుముఖం పెట్టే ఆడవాళ్ళున్న దేశంలో పుట్టింది తను. భర్త మీద అనుమానం వుందని పైవాళ్ళకి తెలిస్తే ఇహ పరువేం మిగుల్తుంది? తనకి అతనిమీద అనుమానం వుందని మూడో కంటివాడికి తెలియకూడదు.

కాని అనుమానం నివృత్తి చేసుకోవాలి. ఎలాగ? ఎలా? ఎలాగ?

ఈ మధ్య రోజూ యిదే విషయం గురించి పగలూ - రాత్రీ ఆలోచిస్తోంది సుజాత. జయరాంతో కల్సి సినిమాలకు వెళ్తున్నాది. ఫ్రెండ్స్ యిళ్ళకు వెళ్తున్నాది. అతనితో పైకి సంతోషంగానే మసలుకుంటున్నాది. కాని లోలోపల ఈ అనుమాన దావానలం ఆమె మనసుని కాల్చుకు తినేస్తున్నాది. అలాంటి సమయంలోనే "క్లిక్... క్లిక్.. క్లిక్..." సీరియల్ ప్రారంభమయింది. అది చదువుతూ అనుకుంది- తనుకూడ యమునలాగ సాహసం చెయ్యాలని. ఎవ్వరికీ ఎటువంటి అనుమానం రాకుండా ముందు తన అనుమానం తీర్చుకోవాలి! అప్పటిదాకా తనకి మనశ్శాంతి లేదు.

ఆలోచించింది. తీవ్రంగా ఆలోచించింది. ఒక చక్కటి ఆలోచన... ఫ్లాష్‌లా వెలిగింది. ఆమె బుర్రలో. ఒక నిశ్చయానికొచ్చిన దాన్లా లేచింది. జయరాం వూళ్లో లేడు. ఏదో కేంప్ కని వెళ్ళాడు. రెండు రోజుల దాకా రాడు. ఇదే మంచి అవకాశం. త్వరపడాలి, తప్పదు. గబగబా వంట పూర్తిచేసి ఏదో యింత తిన్నాననిపించి వంటిల్లు సర్దేసింది. పెరటి తలుపు గడియ వేసింది. చక్కని బట్టలు వేసుకుంది. తగు రీతిలో అలంకరించుకుంది. అద్దం ముందు నుంచుని చూసుకుంది. ఫర్వాలేదనిపించింది. ఒక్క నలుపు తప్ప తనకేం లోటు! ఈ మధ్య పెళ్ళయ్యాక కాస్త వళ్ళు చేసినట్టుంది. బుగ్గల్లోకి నిగారింపు వచ్చింది. హేండ్ బేగ్‌లో చాలినంత డబ్బు పెట్టుకుని, జోళ్ళు వేసుకుని వీధి తలుపు తాళం వేసి, తాళం చెవి హేండ్ బాగ్‌లో పెట్టుకొని గబగబా మెట్లు దిగింది. ఇటూ - అటూ చూసింది. జయరాం వచ్చేస్తే తను అనుకున్న పని సాధించలేనేమోనరని దిగులు ఒకవైపు, తను బస్సు ఎక్కుతున్నప్పుడు ఎవరైనా తెల్సినవాళ్ళు చూసేసి జయరాంకి చెప్పేస్తే తన పరువేమయిపోతుందోననే భయం మరో వైపు; ఆమెని వేధిస్తున్నాయి. అయినా ఆ సీరియల్లోను "యమున" ఒకసారి కళ్ళ ముందు కదలగానే ఎక్కడ లేని ధైర్యం తెచ్చుకుని రిక్షాని పిల్చి అందులో కూర్చుంది.

★ ★ ★

మెట్లెక్కుతూంటే లోపల్నుంచి మాటలు వినిపించాయి.

"ఎంతైనా సారథి నీ ప్రియుడు కదా" రేవతి భర్త అంటున్నాడు!

"ప్రియుడు. ప్రియుడు అని మీరు వందసార్లు వ్యంగ్యంగా అనడం నాకిష్టం లేదు. తెలిసీ తెలియని వయసులో ఎన్నో అనుకుంటాం. మీకు ఏమీ దాచుకోకుండా మొదటే అంతా చెప్పాను. మీరు విన్నారు. మనం ఒకర్నొకరు ఇష్టపడ్డాం. అనురాగాలతో కలిసి జీవిస్తున్నాం. అంటే. ఆ మాత్రానికి సమయం దొరికినప్పుడల్లా నన్ను సాధించుకుతింటే వూరుకొనేది లేదు. ఏడుపు ఒక్కటి తక్కువైంది రేవతికి! రేవతి భర్తకి అంతే తెల్సు. తెలిసి చేసుకున్నాడు. కాని సారథి విషయం అప్పుడప్పుడు ఎత్తి రేవతి మనసుని బాధపెట్టడం ఒక పైశాచిక ఆనందం అతనికి! సారథి విషయం చెవుల్లో పడగానే సుజాతకి భర్త మీదున్న అనుమానం తొలగిపోయింది. తృప్తిగా యింటికి చేరుకుంది ఆమె.

★ ★ ★

(ఆంధ్రజ్యోతి, వీక్లీ ; 5-10-1984)